

کنگره ملی

مدیریت و برنامه ریزی شهری نوین

National Congress of

فراخوان مقاله

innovative management and urban planning

ایران - تهران - دانشگاه تهران
۲ شهریور ماه ۱۳۹۶

نقش توسعه پایدار شهر در برنامه ریزی کاربری زمین (نمونه موردی : شهر صدرا)

مهدی راستگو ، سید محمد ناظم الشریعه ۲ ، حمید رضا اقبال پور شیرازی ۳

۱،۲،۳: باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد داریون، دانشگاه آزاد اسلامی، داریون، ایران*

Mehdi.rastgo@naei.com

چکیده

استفاده مطلوب و درست از اراضی ، یکی از مسائل کلیدی در نظام برنامه ریزی شهری می باشد و باید با راهنمایی صحیح از رشد بی رویه شهرها و اتلاف بیهوده زمین های کشاورزی جلوگیری کرد با توجه به اهمیت نقش توسعه پایدار شهر در برنامه ریزی کاربری زمین و مشکلات فراوان شهرهای امروزی ، لازم است که از روش ها و ابزارهای جدیدی که بتواند در تصمیم گیری به برنامه ریزان کمک نماید ، استفاده نمود .

دراین پژوهش سعی برآن داریم تا نقش توسعه پایدار شهر در برنامه ریزی کاربری زمین در شهر صدرا را بررسی و میزان اهمیت آن رامشخص نمائیم وبا توجه به این عنوان بتوانیم راهکارهایی را جهت استفاده بهتر شهروندان ارائه نمائیم . این پژوهش با توجه به اهداف ارائه شده از نوع پژوهش های کاربردی و نیز با توجه به ماهیت و روش آن از نوع پیمایشی است که می توان از نتایج بدست آمده دراین پژوهش جهت تصمیم گیری و برنامه ریزی استفاده کرد. دراین پژوهش ازابزارهایی مانند پرسش نامه استفاده شده است و جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات از نرم افزار Spss استفاده شده است .

واژگان کلیدی : نقش توسعه پایدار شهر ، برنامه ریزی کاربری زمین ، شهر صدرا

۱. مقدمه

در شرایط کنونی، رشد روزافزون شهرها که متأثر از رشد جمعیت و مهاجرت می باشد ، منجر به ساخت وسازهایی بدون برنامه ریزی و تغییرات زیاد در ساختار فضایی شده است و نه تنها مشکلات عدیده ای در زمینه دسترسی به خدمات مختلف شهری دامن گیر شهروندان شده ، بلکه استفاده غیر اصولی از اراضی شهری اثرات مخربی را بر محیط زیست پدید آورده است. (درخشان ، ۱۳۸۴).
بحث برنامه ریزی کاربری اراضی شهری یعنی ساماندهی مکانی و فضایی فعالیتها و عملکردهای شهری بر اساس خواسته ها و نیازهای جامعه شهری (سعیدنیا ۱۳۷۸). همواره از بحث های اساسی برنامه ریزی شهری و شهرسازی بوده است؛ هدف نهایی در برنامه ریزی کاربری اراضی ایجاد نوعی تعادل اکولوژیک و عدالت اجتماعی در روند توسعه و عمران شهر است و می باید به اهداف کیفی انسانی نیز پاسخ گوید (مهدی زاده ۱۳۸۲). به طور کلی می توان گفت شکل گیری نظام کاربری اراضی در هر جامعه شهری و نحوه تقسیم اراضی و استفاده از آن در فعالیتها و خدمات مختلف ، بازتاب و برآیند عملکرد متقابل مجموعه ای از عوامل مختلف محیطی ، اقتصادی و حقوقی است (همان منبع).